

підприємства та визначено їхні недоліки. Разом з цим необхідно розуміти, що оцінка економічної безпеки лише перший етап забезпечення надійного ступеня стану економічної безпеки підприємства. Аналіз проведений на базі даної оцінки є фундаментальною основою розробки комплексу заходів, спрямованих на протидію загрозам і підвищення рівня економічної безпеки підприємства. Актуальним питанням по даній сфері може бути обґрунтування використання конкретних показників економічної безпеки підприємства за окремими її складовими та розробка комплексної карти аналізу показників безпеки підприємства.

Список використаних джерел:

1. Андрощук Г. А. Экономическая безопасность предприятия: защита коммерческой тайны / Г. А. Андрощук, П. П. Крайнев. – К. : Видавничий Дім «Ін Юре», 2000. – 398 с.
2. Економічна безпека підприємства : навчальний посібник / укл. І. П. Отенко, Г. А. Іващенко, Д. К. Воронков. – Х. : Вид. ХНЕУ, 2012.
3. Жихор О.Б., Куценко Т.М. Економічна безпека: Навчальний посібник. – Харків: ХІБС УБС НБУ, 2013. – 144 с.
4. Клопов І.О. Управління економічною безпекою промислового підприємства. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Natural/Vznu/eco/2011_1/043-52.pdf
5. Обліково-аналітичне забезпечення економічної безпеки підприємства [Текст] : монографія / Л. В. Гнилицька; Держ. вищ. навч. закл. «Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана». – К. : ХНЕУ, 2012. – 305 с.

Говда Г.А.

*кандидат економічних наук, доцент,
Національний лісотехнічний університет України*

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ АУДИТОРСЬКОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЩОДО БЮДЖЕТНОГО КОНТРОЛЮ

Державна аудиторська служба України (Держаудитслужба) створена шляхом реорганізації на базі Державної фінансової інспекції України відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 868 «Про утворення Державної аудиторської служби України» [1].

Такі зміни проведено з метою оптимізації системи центральних органів виконавчої влади та на виконання постанови КМУ «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» № 442 від 10 вересня 2014 р. [2].

Цією постановою вирішено утворити Державну аудиторську службу України як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів, реорганізувавши Державну фінансову інспекцію шляхом перетворення.

Держаудитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Державна аудиторська служба України є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, власні бланки, рахунки в органах Казначейства.

Держаудитслужбу очолює Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України в установленому порядку. Права та обов'язки Голови Держаудитслужби визначено «Положення про Державну аудиторську службу України» [3].

Голова Держаудитслужби має двох заступників, у тому числі одного першого, які призначаються на посаду та звільняються з посади Кабінетом Міністрів України в установленому порядку.

Граничну чисельність державних службовців і працівників Держаудитслужби затверджує Кабінет Міністрів України.

Структуру апарату Держаудитслужби затверджує Голова Держаудитслужби, як і штатний розпис та кошторис апарату Держаудитслужби (за погодженням з Мінфіном).

Схематично структуру Державної аудиторської служби України представлено на рис. 1.

Основними завданнями Держаудитслужби є:

– забезпечення формування і реалізація державної політики у сфері державного фінансового контролю;

– здійснення державного фінансового контролю, спрямованого на оцінку ефективного, законного, цільового, результативного використання та збереження державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, досягнення економії бюджетних коштів;

– надання у передбачених законом випадках адміністративних послуг.

Напрямки діяльності Державної аудиторської служби визначено відповідно до поставлених завдань. Насамперед це узагальнення практики застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів міністерств та подання їх в установленому порядку Кабінетові Міністрів України.

Іншим важливим завданням Держаудитслужби є здійснення контролю у тих об'єктах, які отримують (отримували у періоді, який перевіряється) кошти з бюджетів усіх рівнів, державних фондів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування або використовують (використовували у періоді, який перевіряється) державне чи комунальне майно, а також у інших суб'єктах господарської діяльності, незалежно від форми власності, за судовим рішенням, ухваленим у кримінальному провадженні.

Шляхами реалізації державного фінансового контролю є здійснення державного фінансового аудиту, перевірки державних закупівель, інспектування (ревізії), моніторингу закупівель та контролю за станом внутрішнього аудиту.

За їх допомогою проводиться контроль за цільовим, ефективним використанням і збереженням державних активів та фінансових ресурсів; досягненням економії бюджетних коштів і результативності в діяльності розпорядників бюджетних коштів; цільовим використанням і своєчасним поверненням кредитів (позик), отриманих під державні (місцеві) гарантії.

До завдань Держаудитслужби також відноситься перевірка достовірності визначення потреби в бюджетних коштах та відповідністю взятих розпорядниками бюджетних коштів бюджетних зобов'язань відповідним бюджетним асигнуванням, паспорту бюджетної програми (у разі застосування програмно-цільового методу в бюджетному процесі).

Важливим завданням є контроль за дотриманням законодавства на всіх стадіях бюджетного процесу щодо державного і місцевих бюджетів та законодавства про державні закупівлі.

Держаудитслужба також має повноваження контролю за належним веденням, станом і достовірністю бухгалтерського обліку, а також складенням фінансової і бюджетної звітності, паспортів бюджетних програм та звітів про їх виконання, кошторисів; виконанням функцій з управління об'єктами державної власності; станом внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту у розпорядників бюджетних коштів та інших підконтрольних установах.

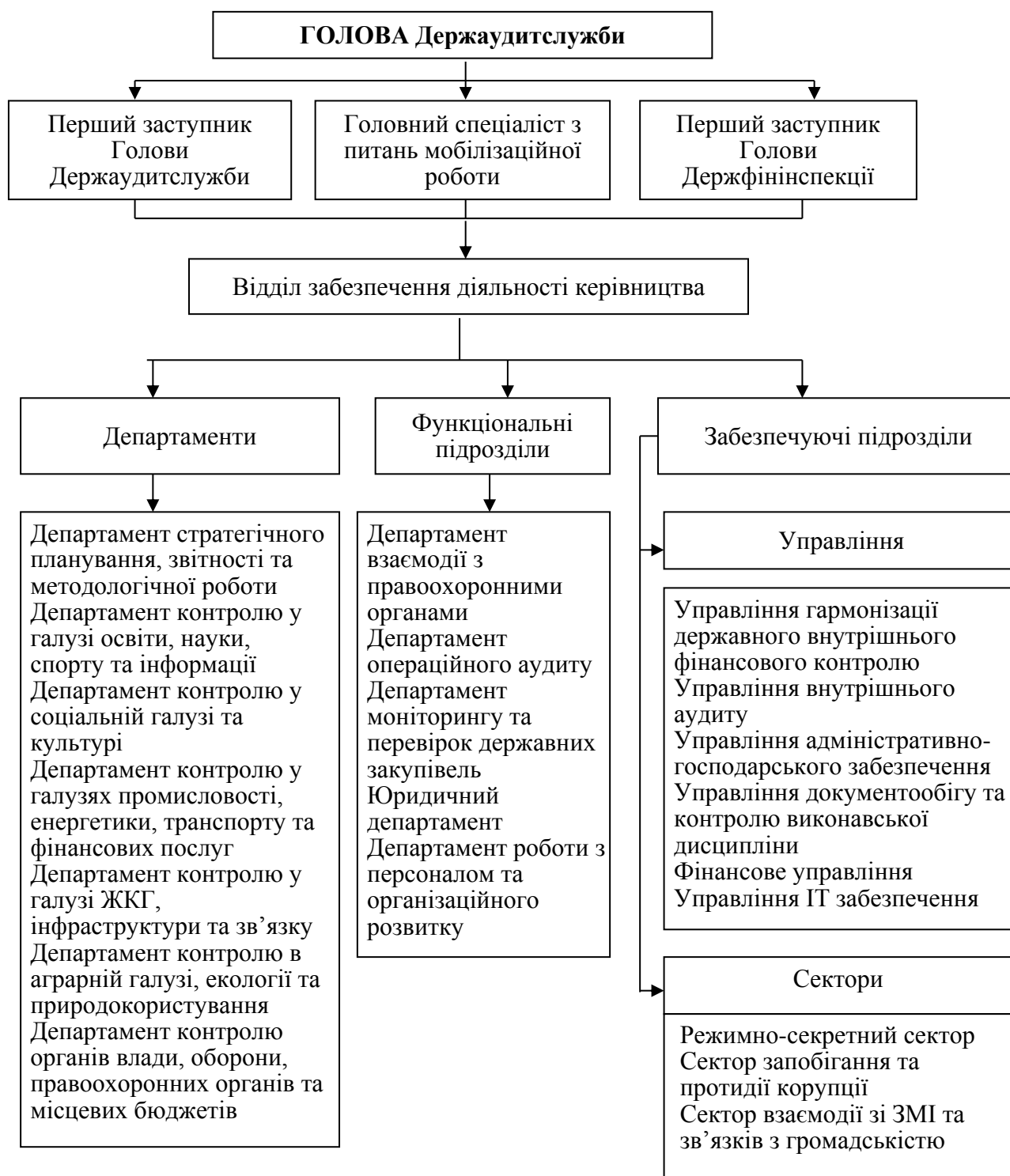

Рис. 1. Організаційна структура Державної аудиторської служби України
 Джерело: [4]

У межах своїх повноважень вживає в установленому порядку заходів до усунення виявлених під час здійснення державного фінансового контролю порушень законодавства та притягнення до відповідальності винних осіб, зокрема:

- звертається до суду в інтересах держави у разі незабезпечення виконання вимог щодо усунення виявлених порушень законодавства з питань збереження і використання активів;

– застосовує заходи впливу за порушення бюджетного законодавства, накладає адміністративні стягнення на осіб, винних у порушенні законодавства;

– передає в установленому порядку правоохоронним органам матеріали за результатами державного фінансового контролю у разі встановлення порушень законодавства, за які передбачено кримінальну відповідальність або які містять ознаки корупційних діянь.

Інші напрямки діяльності Держаудитслужби визначено «Положенням про Державну аудиторську службу України», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 03 лютого 2016 року № 43.

Список використаних джерел:

1. Про утворення Державної аудиторської служби України : Постанова КМУ від 28.10.2015 № 868 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

2. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 р. № 442 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

3. Положення про Державну аудиторську службу України : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 03.02.2016 р. № 43 – [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua>

4. Державна аудиторська служба України : офіційний веб-сайт – Режим доступу : <http://www.dkrs.gov.ua/kru/uk/index>

Дарміць І.П.

студент,

Науковий керівник: Сажинець С.Й.

кандидат економічних наук, професор,

Національний університет «Львівська політехніка»

АНАЛІТИЧНИЙ ОБЛІК МАЛОЦІННИХ НЕОБОРОТНИХ МАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Малоцінні необоротні матеріальні активи, відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» [1] (далі – ПСБО), підлягають обліку у складі основних засобів підприємства у групі «Інші необоротні матеріальні активи». Передбачуваний (нормативний) термін використання кожного з об'єктів цієї облікової групи активів є тривалішим за рік, або операційний цикл, якщо він більший одного року. Одиначна гранична облікова (первісна) вартість таких об'єктів встановлюється підприємством самостійно і фіксується у наказі про облікову політику. При цьому, зазвичай, підприємства орієнтуються на ліміт, передбачений Податковим кодексом України [2], який зараз становить 6000 грн.

Бухгалтерський (синтетичний та аналітичний) облік малоцінних необоротних матеріальних активів, відповідно до рекомендацій Інструкції про застосування рахунків бухгалтерського обліку [3], підприємства здійснюють на рахунку 11 «Інші необоротні матеріальні активи» з використанням субрахунку 112 «Малоцінні необоротні матеріальні активи».

Зважаючи на специфіку цієї облікової групи активів, що використовують на підприємствах (надзвичайно велика кількість об'єктів, відносно невисока їх одиначна вартість, значна кількість матеріально відповідальних осіб тощо), надзвичайно важливим завданням є організація ефективної системи їхнього аналітичного обліку, насамперед, в місцях зберігання та використання. З цією метою необхідно підготувати дієву класифікацію зазначених активів, запровадити